

1928 in honorem domus August. | vv. qq.¹ scholam vetustate cor-
ruptam s. p. ret. l. s. s.²: | L. Venuleius Agatho, M. Aurel. Auggg.³ lib.
December, M. Aurel. Spondon, C. Gemellius Privatus. | Dedic. V idus Maias⁴
Fulvio Pio, Pontio Pontiano cos.⁵, curat. C. Gemellio Privato.

Romae ad circum Flaminiacum (VI 816 semel descripta saec. XVI). — 1) *Via-*
tores quaestorii. — 2) *Sic traditur; videtur fuisse in lapide s. p. ref. q. i. s. s.,*
i. e.: sua pecunia refecerunt qui infra scripti sunt. — 3) *Mentione trium Augu-*
storum, in titulo dedicato mense Maio 238, fortasse significantur Maximus et Bal-
binus cum Gordiano Caesare. — 4) *Maias s. traditur.* — 5) *A. 238.*

1929 in honorem domus August., | Ti. Claudius Secundus coactor¹
cum Ti. Claudio Ti. [f.] Quir. Secundo f., viatoribus IIIvir. et IIIvir.² |
scholam cum stauis et imaginibus ornamentisque omnibus sua im-
pensa fecit.

Romae in monte Aventino in ecclesia S. Alexii (VI 1936 saepius descripta
saec. XV/XVI). — 1) *Eiusdem Ti. Claudi Secundi sunt tituli ad viam Appiam*
reperiti VI 1839. 1860 (diversus videtur Ti. Claudius Secundus supra N. 1923). —
2) *Viatoribus triumvirum (capitalium) et quattuorvirum (viarum curandarum) cf.*
Mo. Staatsr. I³ p. 343 not. 3.

1930 Libe[r]o patri Procliano sacu[m] | C. Avillius C. f. Romilia
Ligurius | Lucanus pater, viator IIIviralis | IIIviralis, sacerdos Isis et | . . . .
Romae rep. in monte Aventino (VI 466 vidit Bormann).

1931 . . [Volu]ntilius C. f.

Macer

Voluntilia

Prisca uxor

[viator XVvir]r sacr. faciund.

[viator IIIvir et III]vir.¹, scr. curul.²

. . . . . us

. . . . . o locus sepulturae public. datus . .

. . . . . tiumque in campo, sibi e . . co . . . .

Prope Praeneste (XIV 2940 vidi). — 1) *Supplementum non certum.* —
2) *Scriba curulis (videtur id dictum pro scriba aedilium curulium).*

1932 Rogat, ut resistas, hospes, t[e] hic tacitus lapis,
dum ostendit, quod mandavit, quouis umbram te[git].

Pudentis hominis, frugi, cum magna fide,
praeconis Oli Grani¹ sunt ossa heic sita.

Tantum est. Hoc voluit, nescius ne esses. Vale.

A. Granius M. l. Stabilio | praeco.¹

In Anglia, Rokeby-Hall prope Barnard Castle (Eph. epig. 4, 864 descr. Matz).
— 1) *Hunc Aulum sive Olum Granium praeconem Buechelerus (mus. Rhen. 37,*
1882 p. 524) non diversum putat a Granio praecone, propter dicacitatem celebrato
a Lucilio (Cic. Brut. 43, 160. 46, 172, ad Att. 6, 3, 7, cf. de or. 2, 60, 244 cet., pro